

Dobbeltmoral om blodtransfusion

Jehovas Vidner må godt modtage blodfaktor-præparater, men ikke røde blodlegemer. Hvor står det i Bibelen? spørger fynsk psykoanalytiker.

Af
OLE FRANK RASMUSSEN

Jehovas Vidner må gerne bruge præparater fremstillet på donorblod, men de må ikke modtage blodtransfusion – så reelt er det kun røde blodlegemer, de ikke må modtage.

– Men mig bekendt står der ingen steder skrevet i Bibelen, at man ikke må få transfusion med røde blodlegemer, men gerne må benytte medicin som albumin, immunglobulin og bløderpræparater, siger den fynske psykoanalytiker Cyril Lykkebo-Malka.

Han har igennem flere år studeret og behandlet frafaldne medlemmer af Jehovas Vidner – og han mener, at logikken i Vidnernes blodforbud halter gevaldigt.

Som omtalt i gårsdagens avis døde en 24-årig kvinde fornylig på Hvidovre Hospital, fordi hun efter pres fra sekten afviste at modtage blod.

Hun havde blodmangel efter en fødsel.

I flere pjecer og blade, hvor Jehovas Vidner har kommenteret blodspørgsmålet de senere år, har man stillet medlemmerne frit med hensyn til at modtage bløderpræparater som faktor VIII, immunglobulin mod rhesus-problemer og albumin, der for eksempel bruges ved organsvigt og chok.

Forskellige regler i andre lande

– Et Jehovas Vidne, der er bløder, må altså gerne få faktor VIII gennem et helt liv, selv om der skal bruges 200.000 portioner blod til fremstillingen, men en enkelt blodtransfusion er forbudt, siger Cyril Lykkebo-Malka.

Han oplyser, at Jehovas Vidner ikke har samme holdning til blodtransfusion overalt i verden.

– I Mexico var det under den tidligere regering ulovligt for religiøse sekter at eje jord.

– Derfor var Jehovas Vidner registreret som kulturel forening, og Vidnerne havde derfor heller ikke særstatus på sygehusene. Deres medlemmer fik blodtransfusion som alle andre, siger Cyril Lykkebo-Malka.

Søren Bo Henriksen, tidligere højtplaceret Jehovas Vidne og i dag formand for Støttegruppen for tidligere Jehovas Vidner, kalder sektens holdning i blodspørgsmålet grotesk.

– Hvis et Jehovas Vidne

Cyril Lykkebo-Malka undrer sig over Jehovas Vidners manglende konsekvens i blodspørgsmålet. Arkivfoto: Nils Mogensen.

bliver indlagt på sygehuset, må han/hun ikke lade noget af sit eget blod lagre til senere brug, hvis det skulle blive nødvendigt ved en operation. Men er det samme Jehova-vidne bløder, må det gerne modtage blodprodukter, der stammer fra andre menneskers blod!

– Reelt er det 40 procent af blodmassen, man afviser. Og de sidste 60 procent er underlagt princippet: Du må ikke få fuldblod, men kun fraktioner, og du må gerne lade dig behandle med andres blod, men ikke med dit eget, siger Søren Bo Henriksen.

Forbud rettet mod dyreblod

Jehovas Vidner bygger deres forbud mod blodtransfusion på 3. Mosebog, hvor der blandt andet står, at 'Enhver, som nyder noget som helst blod, skal udryddes af sin slægt'.

Ifølge religionshistorikeren Mikael Rothstein er

ner er selv læger eller kirurger. Men Vidnerne er dybt religiøse mennesker som er overbeviste om at blodtransfusion er dem forbudt i kraft af bibelsteder som disse: „Kød med sjælen, det er blodet, må I ikke spise!“ (1 Mosebog 9:3, 4); „[Du skal] lade blodet løbe ud og dække det med jord“ (3 Mosebog 17:13, 14); og: „[I skal afholde] jer fra utugt og fra det der er kvalt og fra blod“ (Apostelgerninger 15:19-21).¹

Disse vers er ganske vist ikke formuleret i lægesprog, men Jehovas vidner forstår dem sådan at de udelukker transfusion af fuldblod, pakkede røde blodlegemer og plasma, såvel som indgift af hvide blodlegemer og blodplader.

Uddrag fra Jehovas Vidners fyldige pjeces om blod. Faktorpræparater og blodprodukter som globuliner og albumin er ikke forbudt.

der ingen tvivl om, at der her tænkes på jødernes forbud mod at bruge dyreblod som fødemiddel. Jødiske slagte- og spiseregler er netop baseret på, at blodet skal løbe fra slagtede dyr.

De regler har Jehovas Vidner ved henvisninger til blandt andet Det Nye Testamente ophøjet til at gælde kristne og til at omfatte menneskeblod og transfusioner.